

DŁUŻEK (3) *sb m*

Tekst nie oznacza é; e jasne.

sg A dłużek (2). ◇ pl A dłużki (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z tych samych przykładów) i XVIII w.

praw. Dem. od „dług” ‘należność do uiszczenia lub odebrania’ (3) : á on [sługa] pothym o nędzny dłużek vmordował bliźniego łwego RejPos 181v; o małuczki dłużek/ iż mu nie miał ná then čás czym zapłacić/ vbił go RejPos 249.

W charakterystycznych połączeniach: małuczki, nędzny dłużek.

Zwrot: »dłużki popłacić« (1): Versuram facere est aes alienum ex aere alieno solvere, Pieniądzmi w lichwę wziętemi długi popłacić mále zwłafzczá dłużki popłacić á wziętych nábić [!]. Mqcz 486c.

KCh